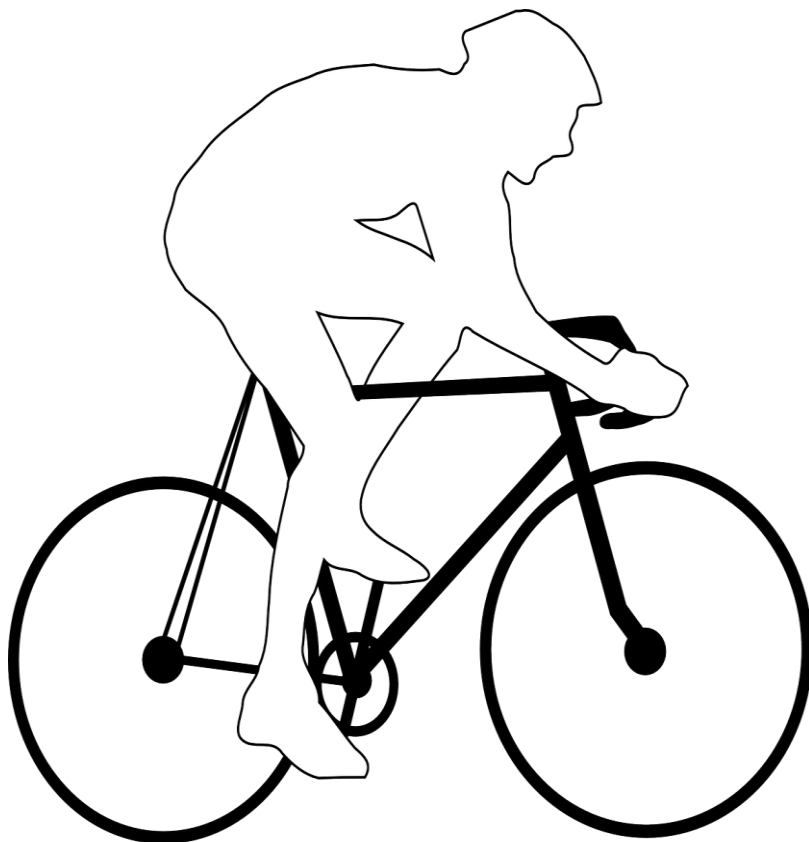

Gebedsviering zondag 18 februari 2024

1^e zondag van veertigdagentijd

Ook wel eens op de proef gesteld?

Begroeting:

Openingslied: Wie als een God wil even GVL nr. 546 blz 607

Inleiding op de viering

Wanneer zeggen we van onszelf dat we het goed maken?
Vinden we dat we het goed maken als alles van een leien dakje gaat,
alles meezit en er niet of nauwelijks strubbelingen zijn?
Of vinden we dat óók, als er in onze ogen nog best het een en ander ontbreekt, of beter kan, of weg zou moeten, enz...?
Met andere woorden: moet alles allemaal per se zonder rimpeling verlopen?
Of mag er van ons óók ruimte zijn voor tegenkanting, tegenvallers, tegenwerking...hoe je het ook noemen wilt?
De bijbellezingen op deze eerste zondag van de veertigdagentijd hebben daar een duidelijke mening over.
We kiezen als thema: Ook wel eens op de proef gesteld?

Toelichting van het symbool

Er staat een racefiets op de voorkant van uw boekje.
Het staat symbool voor een mens die niet volmaakt is, maar wel het goede nastreeft; een mens die er moeite voor wil doen om zijn spiritualiteit door de persoon van Jezus te laten beïnvloeden.
Dat gaat allemaal niet vanzelf, dat vraagt inspanning, dat kost zweet, maar hij komt er in zijn leven wel door vooruit.

Verstilling

Meditatie

Het is vast prima wanneer je in je kinderjaren al geholpen bent om jezelf te accepteren zoals je bent.

Dat voorkomt later beslist een hoop stress en innerlijk gejakker om dingen te bereiken die er toch niet inzitten.

Wil hier echter ook mee gezegd zijn dat je als mens nergens naar zou mogen streven, of dat het niet goed zou zijn aan jezelf te werken waardoor je innerlijk kunt groeien naar meer kwaliteit van mens-zijn?

Nee, zeker niet.

Het zou immers wel eens heel goed kunnen zijn dat er op een of andere manier aan je getrokken zou worden.

Het is nog maar de vraag of je echt verder zou komen in je leven als beproevingen je onbekend blijven...

Verstilling

Meditatie

Durf ik het gevecht aan met mezelf?

Kan ik toegeven dat er aan mij nogal wat ontbreekt en dat ik het altijd maar fijn voor me uitschuif om dat tekort onderhanden te nemen?

Ben ik iemand die, als het er op aan komt, heel gauw zelfmedelijden heeft en daarom alles op een afstand houdt wat misschien wel eens een beetje pijn kan doen...?

Verdring ik daarmee niet ook de stem van mijn geweten, God, die me zo graag zou zien als een mens die zich nog veel verder wil ontwikkelen in de richting van het goede, het ware en het schone?

Wat ben ik eigenlijk klein....

Lied om vergeving en bemoediging: Hoe is uw naam

GVL psalm 103 III blz 176

Gebed

**Nooit moe wordende God,
blijf in ons geloven,
blijf toch met ons bezig.**

Help ons om niet voor de eerste de beste beproeving op de loop te gaan.

Versterk onze levensvreugde

als we ontdekken dat we door de moeilijke dingen van het leven

eigenlijk veel mooier kunnen worden, veel meer 'kinderen van U'.

Wij vragen U dit met hem voor ogen

die de beproevingen niet uit de weg is gegaan,

Jezus Christus, Uw Zoon en onze Heer.

Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Deuteronomium, 26, 4-10.

In die dagen sprak Mozes tot het volk: De priester zal de korf met de eerste veldvruchten van u aannemen en hem plaatsen voor het altaar van de Heer uw God. Dan moet gij staande voor de Heer uw God zeggen: Mijn vader was een zwervende Arameeër. Hij is met een klein aantal mensen naar Egypte gegaan. Maar terwijl hij daar als vreemdeling verbleef, is hij een groot, machtig en talrijk volk geworden. Toen de Egyptenaren ons slecht behandelden, ons verdrukten en ons harde slavenarbeid oplegden, hebben wij tot de Heer, de God van onze vaders, geroepen. En de Heer heeft ons verhoord en zich onze vernedering, ons zwoegen en onze verdrukking aangetrokken. Hij heeft ons uit Egypte geleid met sterke hand, met opgeheven arm, onder grote verschrikkingen, tekenen en wonderen. Hij heeft ons naar deze plaats gebracht en ons dit land geschonken, een land van melk en honing. Daarom breng ik nu de eerste vruchten van de grond die Gij, de Heer, mij hebt geschonken. En

Mozes voegde eraan toe: Dan moet ge die voor de Heer uw God neerleggen en u voor Hem neerbuigen.

Tussenzang: Een mens te zijn op aarde

GVL: nr. 433, blz: 444

Tweede lezing:

Over Jezus gaat het verhaal
dat Hij veertig dagen en nachten
zonder eten of drinken in de woestijn
door de duivel werd getreiterd:
hij moest van stenen brood maken,
een serieuze machtsgreep doen,
als een stuntman van de tempel springen.
Veertig dagen, veertig nachten
dat wil zeggen heel zijn leven
hebben mensen dit van Hem verwacht.
Het was een woestijn voor Hem:
een leven lang tussen twee vuren-
wat mensen wensen, wat God wil.

Evangelie

In die tijd ging Jezus, vervuld van de heilige Geest, weg van de Jordaan. Hij werd door de Geest naar de woestijn gevoerd, waar Hij veertig dagen verbleef en door de duivel op de proef werd gesteld. Gedurende die dagen at Hij niets en toen ze voorbij waren kreeg Hij honger. De duivel zei nu tot Hem: Als Gij de zoon van God zijt, beveel dan aan die steen daar dat hij in brood verandert. Jezus gaf hem ten antwoord: Er staat geschreven: De mens leeft niet van brood alleen. Daarop voerde de duivel Hem omhoog en toonde Hem in een oogwenk alle koninkrijken der wereld. En de duivel sprak tot Hem: Ik zal U alle macht geven over deze heerlijke gebieden want ze zijn mij geschonken, en ik

geef ze aan wie ik wil. Als Gij dus in aanbidding voor mij neervalt, zal dat alles van U zijn. Toen antwoordde Jezus hem: Er staat geschreven: De Heer uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen. Daarna bracht de duivel Hem naar Jeruzalem, plaatste Hem op de bovenbouw van een tempelpoort en sprak tot Hem: Als Gij de zoon van God zijt, werp U dan vanaf deze plaats naar beneden; want er staat geschreven: Aan zijn engelen zal Hij omtrent U het bevel geven U te beschermen en zij zullen U op de handen nemen opdat Ge uw voet niet zult stoten aan een steen. Maar Jezus gaf hem ten antwoord: Er is gezegd: Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen. Toen gaf de duivel al zijn pogingen om Hem te verleiden op en hij verwijderde zich van Hem tot de vastgestelde tijd.

Overweging

Instrumentaal: (Taize)

Woorden van geloof

V: Ik geloof in God,
Schepper van hemel en aarde.

**Ik geloof dat God zijn schepping
aan ons, mensen, heeft toevertrouwd
opdat wij zijn werk zouden voortzetten
en deze aarde voor alle mensen
bewoonbaar zouden maken.**

V: Ik geloof in Jezus Christus,
de Verlosser van de wereld.

**Ik geloof dat wij uitgenodigd worden
om door onze levenshouding mee te werken
aan de opbouw van een betere wereld,**

**door ons in te zetten
voor meer levenskansen voor iedereen
en om Christus' werk verder uit te dragen.**

V: Ik geloof in de Heilige Geest
die ons inspireert om als een betrokken gemeenschap
voort te gaan.

**Ik geloof dat ik persoonlijk word aangesproken
om deelgenoot te zijn van deze gemeenschap,
samen met zo veel betrokken mensen.
Amen**

Ontsteken van het licht

Wij willen, vanuit ons zoekend en tastend geloof waarmee we
hier vandaag aanwezig zijn, aan de paaskaars de
gedachteniskaars aansteken.

De kaars die symbool staat voor allen die wij vandaag willen
gedenken.

Mag dit een moment van verbondenheid zijn, van gewijde stilte,
van naar boven laten komen van onze gevoelens van weemoed
en dankbaarheid – verlangen naar een weerzien ooit.

Aangedragen intenties....

Onze Vader/Wees gegroet

Geen actie zonder ons licht op te steken bij God, zonder ons oor
te luister te leggen bij Hem, zonder ons in gebed te richten op
Degene die we mogen noemen:

***Onze Vader,
graag zouden wij in deze wereld
uw naam geheiligd zien.***

**Mochten steeds meer mensen U kennen
als God-met-ons.
Uw Rijk kome!
Een rijk van liefde, vrede en gerechtigheid.
Uw wil geschiede,
want Gij wilt dat wij gelukkige mensen zijn,
die zich inzetten voor de ander.
Wij vragen U om het dagelijks brood,
om het nodige voedsel voor wie honger heeft
en om de moed ons voedsel te delen.
Vergeef ons onze schuld,
want dikwijls zijn wij onverschillig voor uw liefde.
Leer ons de anderen vergeving schenken,
steeds opnieuw, zonder bitterheid.
Leid ons weg uit de bekoring
van hoogmoed en onoprechtheid.
En verlos ons van het kwade.
Want Gij zijt de vrede en de vreugde,
de kracht en de heerlijkheid
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.**

Vredeswens

Heer Jezus Christus,
Gij wilt dat alle mensen vrede hebben, dat ze tevreden kunnen zijn.
Schenk ons die vrede die verdraagzaam maakt, trouw schenkt en geluk.
Dit vragen wij U, Gij die de vrede ten volle kent, bij Uw Vader in de hemel tot in eeuwigheid. Amen.

En die vrede van de Heer leve in uw hart,
in al uw woorden en daden.
Vrede voor alle mensen, de vrede van de Heer.
Vrede voor u, voor mij, voor ons, de vrede van de Heer

Vredeslied: Vrede voor jou

Slotgedachte

Wij hebben ogen, maar:.....

wij zien door het bos uw bomen niet meer.

Wij zien door de massa uw mens niet meer.

Wij zien door de kerken uw kerk niet meer.

Wij zien door de wegen de weg niet meer.

Wij hebben oren, maar.....

wij horen in het alarm uw waarschuwing niet meer.

Wij horen in de stemming uw stem niet meer.

Wij horen in de geluiden uw klank niet meer.

Wij horen in de woorden uw Woord niet meer.

Geef ons nieuwe oren en ogen.

Help ons weer verhorend te horen

en weer scherp waarnemend in te zien.

Mededelingen/collecte

Wegzending

Slotlied: Uit uw hemel zonder grenzen

GVL nr.530 blz. 586

